

Štěrk a sůl s pepřem

Greenhorns

Pod skálou bílou, kde proud tiší tok
častokrát s milou, já zamířil krok
na lůžku z chvojí, za přisvitu hvězd
zlověstnou krásou, začlas mě plést.

Slavík tam zpíval, strom oblékal květ
já zapomínal, na lov i svět
i práci v lesích, co měl jsem tak rád
já zanedbával a nemohl spát.

Tvé tělo bílé, mi čím dál, tím víc
svítilo nocí - dvojitý půlměsíc
v té kráse bílé, já shořl jak troud
můj rozum zdá se, dál odnášel proud

Tam v skrýši z olší, na lůžku z trav
já zapomínal i na dobrý mrav
něžně jsem líbal, tvých tváří důlek
i kůži bílou, tvých oblých půlek.

Sta lásky slibů, já slýchával tam
netušil, že tvou zbraní je klam
"Dávám ti sbohem, já obracím list!"
takové psaní, já odmítám číst

Kéž být bys mohla, ušák, či pták
nabil bych kvér svůj, štěrkem a pak
ještě sůl s pepřem, by vzala ti smích
jak bych to pálil, do půlek tvých
do půlek tvých